

Andagter, til hverdag og fest 😊

Indhold

'Nu går solen sin vej ...'	2
Den barmhjertige samaritaner	3
Historien om Zarkæus	4
Stormen på søen	5
Verdens lys	6
Alle blev mætte	7
Jesus renser en spedalsk	8
Jesus går på vandet	9
Kan du ikke se det	10
Jesus, Guds søn	11
Kvinden grebet i ægteskabsbrud	12
Kun børn er tilladt	13
Brev fra Jesus	14
De to sæt fodspor	15
Lad være at forstyrre mig, jeg beder	16
Nadver	17

Sanghenvisningerne er til KFUM's Spejdersangbogen

Alternative sange til andagt:

Morgen:

I østen stiger solen op	[77]
Morgenstund, har guld i mund	[82]
Nu blitser edderkoppespind	[83]
Se nu stiger solen af havets skød	[86]
Solen begynder at gløde	[87]
Tak, gud for denne skønne morgen	[88]
Den gud der skabte lyset	[154]

Aften:

Aftenhimlens strålesymfoni	[89]
Du som har tændt millioner af stjerner	[91]
Nu er jord og himmel stille	[96]
Nu går solen sin vej	[97]

Tro:

Den gud der skabte lyset	[154]
Du, som gir os liv og gør os glade	[155]
Han har den hele vide verden	[159]
Himmelbuens herre	[161]
Menneske din egen magt	[164]
Du er hellig, du er hel	[167]
Velsignelsessangen	[160]
Du kom til vor runde jord	[170]
Du satte dig selv i de nederste sted	[171]
Livstræet	[188]
Lær mig at tælle mine dage	[189]
Nåden er din dagligdag	[192]
Skal alt blive tavshed	[194]
Troen er ikke en klippe	[196]
Vi tror, en kærlig gud	[197]

'Nu går solen sin vej ...'

Samtale ud fra denne aftensang/bøn

Sang: Nu går solen sin vej [97]

Tekst:

Nu går solen sin vej
for at skinne på andre,
for alle på jorden har brug for dens lys,
og de håber og venter
på dagen, Du skaber,
for kun i din sol, Gud, kan livet fornys.

Nu går landet til hvile,
og travlheden dæmpes,
og hjemmene fyldes af aftenens musik.
Vær med dem, kære Gud,
der må sidde alene,
og dem, der nu slider sig træt på fabrik.

Nu er timen til stilhed,
til bøn og til tanker,
til ord som har vægt og som kræver et svar.
Kom og rør ved os, Kristus,
så vi bliver åbne
for glæden og livet og freden, Du har.

Nu er timen, hvor du
dømmer alt det, vi gjorde,
som vendte os bort fra vor næste og Dig.
Nu er timen, hvor du
sletter alt det, der skiller,
hvor Du siger : "Kom, og vær hjemme, hos Mig".

Nu går solen sin vej,
men vi er ikke ene,
for du, Herre, lever og vender vor frygt,
så når Du er i mørket,
er det ikke mørket
når Du er iblandt os, da sover vi trygt.

Tekst: Erik Sommer, 1980

Tekstgennemgang:

Sangen her er en aftensang, men også en bøn til Gud. En bøn for livet, for næsten og for os selv.

Sol og måne, lys og mørke. Modsætningerne der mødes nogle gange i døgnet. Lyset jager mørket af sted når vi kommer til morgen. Ligesom mørket overmander lyset når vi kommer til aften. Uden lyset kunne vi ikke eksistere, intet kunne vokse, intet kunne leve. Mørket er nat, men også et billede på det onde og alt det der ødelægger livet. Jesus siger om sig selv, at han er verdens lys. Jesus er den der jager mørket væk og han har besejret døden.

Når vi tror på Gud er vi beskyttet imod det onde. Vi slipper ikke for noget der gør ondt, men vi har en der lyser og kæmper for os også midt i det svære. Vi behøver ikke være bange for mørket. Vi kan altid være trygge i mørket, i natten, i livet fordi vi følges med Jesus. Jesus der lyser og vil lede os på rette vej.

Vi er aldrig alene fordi Jesus altid er hos os. Vi skal ikke være bange for at sove eller være til i det hele taget. Det kan vi være taknemmelige for.

Jesus vil skabe en ny dag efter denne, med lys og nye muligheder.

Spørgsmål til samtale / eftertanke:

- 1 - Hvorfor bliver vi ofte bange og utrygge i mørket?
- 2 - Snak om betydningen af vers 1 og vers 5.

Sang:

Syng sangen endnu engang.

Bøn:

Kære Gud, tak at du skaber lyset hver ny dag. Tak, at du giver os livet og mulighederne. Hjælp os at udnytte mulighederne på bedste måde, sådan at vi må glæde dig og vores næste.

Den barmhjertige samaritaner

Kort andagt om næstekærlighed

Sang:

Vi tror en kærlig Gud
har brug for disse hænder,
og det i dag er os,
han fuld af ømhed sender
ad Kristus-vejen ud
mod grænser, ingen kender.

Tekst: Lars Busk Sørensen, 1991

Lignelse:

En mand var på vej fra Jerusalem ned til Jeriko, da han pludselig blev overfaldet af en bande røvere. De trak tøjet af ham og slog ham, så gik de og lod ham ligge halvdød.

Solen bagte og den stakkels mand havde næsten ikke flere kræfter. Heldigvis kom en præst den samme vej. Han så manden, men han gik forbi. Det samme gjorde en kirketjener, der kom til stedet lidt senere. Også han så ham og gik forbi.

Den tredje, der kom forbi, var en samaritaner, som var på rejse. Da han så ham, fik han ondt af ham. Han sprang straks af sit æsel, selvom det kunne være farligt, for måske var røverne der endnu. Han forbandt hans sår, løftede ham op på sit ridedyr og bragte ham til en kro.

Næste dag betalte han kroværten og sagde: "Sørg for ham, og hvis det koster mere, skal jeg nok betale, når jeg kommer tilbage". (jf. Luk 10, 25-37)

Mens Jesus levede, vidste han, at Gud sørger godt for os. Men han fortalte også, at man ikke bare skal sidde stille og vente på, at alt kommer dumpende ned fra himlen. Vi er selv nødt til at gøre noget, for at livet bliver godt.

Hvis man rigtig tænker over, hvor meget vi har at være glade for, så kan man næsten ikke lade være med selv at gøre noget godt. Det er lige det, Gud gerne vil have. Vi kan kun gøre godt mod Gud ved at gøre godt for andre.

Bøn:

Fadervor

Historien om Zarkæus

Denne andagt giver et bud på hvordan vi kan forholde os til ondskab.

Det onde

Hver eneste dag oplever vi allesammen, at der sker noget ondt. Enten i vores eget liv eller på TV. I skolen eller i fritiden kan vi for eksempel opleve drillerier, at vi selv tænker noget ondt om andre eller at nogen snakker ondt om os. Alt det onde i verden er det, der gør mennesker kede af det. „Det onde“ betyder også “det modsatte af Gud”. Så når vi prøver at gøre andre godt i stedet for ondt, er det Gud vi tjener og ikke Djævelen.

Sang: Menneske din egen magt [164]

Lignelse: (Luk 19,1-10)

Jeriko er en by i nærheden af Jerusalem, hvor der boede en mand som hed Zakæus. Han var meget upopulær. Ingen i byen kunne lide ham, fordi han var en meget rig overtolder.

Det vil sige, at det var ham, der krævede skatter ind. Og det gjorde han uden at blinke. Hvis nogen i byen sagde til ham, at de ikke havde pengene til at betale ham med, så gjorde han sig bare hård og fik folk sat i fængsel. Zakæus var også en ensom mand, fordi han havde ingen familie og ingen venner.

Hver aften sad han alene hjemme og spiste aftensmad. Bagefter gik han en lang tur og gik tidligt i seng.

En dag havde hele byen hørt, at Jesus ville komme dertil og alle ville se ham. - Også Zakæus, men da han var ret sent på den var der allerede fyldt med folk på gaden, og da Zakæus var en ret lille mand kunne han jo ikke se noget bare ved at stå på torvet som de andre, så han kravlede op i det eneste træ, der stod på torvet og satte sig klar. Han var en af de første der kunne skimte Jesus. Han så ud som om, at han vidste hvor han skulle hen. Jesus gik ind imellem folk og lige hen til træet. Zakæus tænkte, nå nu kan jeg lige sidde her og kigge ned i skallen på ham. Men da Jesus stod lige under Zakæus lagde han hovedet tilbage og begyndte at tale til Zakæus: „I aften kommer jeg hjem til dig og spiser, så se nu at komme ned fra træet,“ Og det kan nok være, at Zakæus kom ned.

Han faldt nærmest, fordi han blev så forskrækket. Folk i byen sagde; „Tænk, at Jesus vil hjem til sådan en skidt fyr, som er pengeafpresser og syndig - ja ondskaben selv. Hvorfor valgte Herren ikke én af os andre som tror på Gud? Så snart Jesus trådte ind i Zakæus' hus begyndte Zakæus at tale; „jeg vil give halvdelen af alle mine penge til de fattige og hvis der er nogen, jeg har presset penge af, giver jeg det firedobbelt tilbage.“ Jesus blev glad og udbrød: „I dag er dette hus blevet et godt sted at være og du er blevet rar at være sammen med.“ Jesus ville selvfølgelig Zakæus noget godt, fordi den mand aldrig havde mødt kærlighed og varme, men han ville også fortælle os noget. Nemlig, at vi skal gå hen til dem, som ingen gider snakke med og spørge om de gider lege eller snakke. For faktisk var det ikke bare Zakæus, der var den onde, men også de mennesker, der boede i byen, for de burde have vist Zakæus lidt varme og kærlighed, så han kunne føle, han var noget værd.

Bøn:

Kære Gud og Far

Vi siger dig tak for, at vi har hinanden og lever i et fællesskab.

Vil du hjælpe os til at gøre det gode,
som Gud vil og ikke så meget det onde,
som vi kommer til at gøre hele tiden.

Vil du hjælpe os til at forstå Fadervor,
hvor vi beder om, at det onde ikke skal friste os,
Amen.

Sang: Nåden er din dagligdag [192]

Stormen på søen

Kort andagt om utryghed, ro og undere ud fra fortællingen om stormen på søen

Sang: Troen er ikke en klippe [196]

Genfortælling af bibeltekst

Jesus var engang ude at sejle med sine disciple. Det blev et enormt stormvejr og disciplene blev meget bange. Og ved I hvad Jesus gjorde?

Man skulle måske tro, at han sad og beroligede dem, men det gjorde han ikke. Han lå bare og sov - og bekymrede sig ikke en smule om, at båden blev løftet højt og sank dybt i bølgerne, og vandet skyllede ind i den.

Til sidst vækkede disciplene Jesus. De har sikkert været vrede på ham. For når man er meget, meget bange, kan man godt blive vred og ophidset. "Jesus!" skreg de, "Hører du ikke stormen hyle? Vi går allesammen under!"

Men Jesus spurgte bare: "Hvorfor er I bange?" Derefter så han på stormen og den oprørte sø. "Læg dig, storm. Vær stille, sø!" sagde han. Og vinden holdt op med at storme, og bølgerne lagde sig, og alt var stille og roligt.

Jesu disciple var meget forbavsede og undrede sig. De sagde til hinanden: "Hvem er han egentlig, den mand, som både storm og bølger adlyder?"

Refleksioner

At undre sig, er at blive meget overrasket eller forbavset. Disciplene undrede sig over Jesus. Først undrede det dem, at han bare lå og sov. Senere blev de meget forbavsede over, at storm og bølger lagde sig - bare fordi han sagde det. Tænk at have så stor en magt! Mon ikke det beviste for dem, at Jesus var Guds søn?

Men Jesus undrede sig også over disciplene! De var ikke trygge, selvom han var med ombord. Det kender vi godt. Vi ved godt hvordan det er at være disciplene i båden. Sommetider føles det som om, at vi også sidder i en båd i stormvejr. Man kan være skrækkelig bange for et eller andet. Så er det godt at vide, at Gud vil passe på os.

Bøn

Fadervor

Verdens lys

*Vi skal lade vores lys skinne for hinanden og ikke gemme det væk.
Andagt med udgangspunkt i eventyret 'Sneglen og rosenhækken'*

Sang: Se, nu stiger solen af havets skød [86]
Solen begynder at gløde [87]

Andagt (Matt 5,14-16)

Jesus sagde engang: »I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres far, som er i himlene.«

Sneglen i H.C Andersens eventyr spyttede ad verden. Verden kom ikke ham ved. Rosenhækken blomstrede, for den kunne ikke andet. Den mente ellers ikke, den kunne give verden så meget, som sneglen kunne.

Sneglen gjorde det, Jesus kaldte 'at sætte sit lys under en skæppe'. Den trak sig ind i sit hus og spyttede, for den havde nok i sig selv. Rosenhækken blomstrede af bare glæde. Den satte sit lys i en stage, så det kunne lyse for alle.

Mange mennesker glædede sig over roserne, men de fandt aldrig ud af, hvad sneglen kunne have bidraget med.

Vi er verdens lys. Ligesom rosenhækken skal vi bringe glæde og trøst til andre. Alle har noget at bidrage med. Nogle har store lys, andre har små, men vi er alle med til at lyse op. Vores muligheder er forskellige, og dem skal vi bruge på bedste måde.

Bøn

Kære Gud

Tak for en dejlig dag. Vil du også lade morgendagen blive god?

Du har lært os, at vi hver især er skabt som noget helt specielt, men sommetider misforstår vi det, og sætter os selv i centrum, selvom andre jo også er specielle. Hjælp du os til at bruge de muligheder vi har til glæde for andre.

Fadervor...

Alle blev mætte

Andagt om bispingsunderet i ørkenen

Sang: Du kom til vor runde jord [170]

Lignelse:

Jesus var gået op i bjergene for at være alene, men mange mennesker var alligevel fulgt efter ham, fordi de gerne ville høre alt det, han havde at fortælle.

Jesus fortalte dem om Gud, og pludselig var hele dagen gået, og det begyndte at blive mørkt. Disciplene kom nu hen til Jesus. De ville have ham til at sende folkene af sted, så de kunne komme hjem og få noget at spise. "I kan give dem noget at spise" sagde Jesus. Disciplene så tvivlende på ham. Der var 5.000 mennesker! Jesus spurgte dem, hvor meget mad, de havde. Alt, hvad der var, var 5 brød og 2 fisk.

Jesus fik alle til at sætte sig ned. Han takkede Gud for maden og bad disciplene om at hjælpe med at dele ud af de fem brød og to fisk. Da alle havde spist sig mætte, samlede de resterne sammen. Der var 12 fyldte kurve til rest! Efter den oplevelse var der ingen, der var i tvivl om, at Jesus var noget særligt!

Folkene havde fulgt Jesus, for at høre ham fortælle. De længtes efter at høre om Gud. Når de var sammen med Jesus, blev det hele meget lettere at forstå, og de følte de kom tættere på Gud. Jesus kunne med sine ord mætte dem i deres sult efter at finde mening med det hele. Nu havde han endda også mættet dem med rigtig mad. Alle havde fået det daglige brød.

Bøn

Fadervor

Jesus renser en spedalsk

Det er et mirakel.....

Baggrund

Miraklernes tid er ikke forbi, hører man ofte folk sige, når de har hørt om fantastiske ting, der er sket. Jesus var en slags mirakelmager, mange beretninger fortæller, om de forunderlige ting han gjorde for folk, der troede på ham. Forunderlige ting, der går langt ud over vores forstand.

Ting, som vi ikke kan fatte. Fortællingerne handler om tro, om hvordan Jesus griber ind i vore liv, og om at vi trygt kan lægge vore liv i hans hænder. Vi kan også gøre små mirakler i andres liv.

Sang: Menneske din egen magt [164]

Lignelse: (Matt 8, 1-4)

Det skete engang da Jesus kom ind i en by, at en mand, der var fuld af spedalskhed, kom gående. Da han fik øje på Jesus, kastede han sig ned med ansigtet mod jorden og bad Jesus om at rense sig.

Jesus rakte sin hånd ud og rørte ved ham og sagde: „Jeg vil; bliv ren.“ Straks forsvandt hans spedalskhed.

Jesus sagde, at manden ikke skulle sige det til nogen, men skulle gå hen og blive synet af præsterne og bringe et offer. Rygtet om Jesus bredte sig mere og mere, og store skarer kom for at høre ham og for at blive helbredt for deres sygdomme.

På Jesu tid var det meget alvorligt at blive syg. Der fandtes ikke som i dag muligheder for helbredelse, og mindre alvorlige sygdomme kunne slå menneskers liv i stykker. Sygdom kunne føre til arbejdsløshed, fattigdom og udstødelse af fællesskabet. Spedalskhed var en dødelig og uhelbredelig sygdom. Men det var også alvorligt af en anden grund. Man blev totalt udelukket fra samfundet, fordi sygdommen var smittefarlig. De spedalske blev derfor levende døde. Man vidste ikke bedre og handlede i uvidenhed.

Jesus greb ind over for spedalskhed og andre sygdomme: Han helbredte og genindsatte de syge i fællesskabet. Det udtrykker han ved at røre ved de spedalske, noget ingen andre turde den gang.

Jesu helbredelser er udtryk for, at Gudsriget er kommet nær. Måske kommer vi til at tænke på mennesker i dag, som holdes udenfor fællesskabet. Hvordan kan vi være med til at øge accepten for dem? Hvordan kan vi hjælpe dem ind i et trygt menneskeligt fællesskab? Taler vi kun om det, eller handler vi også, ligesom Jesus?

Bøn

Kære Gud.

Vi takker dig for fællesskabet her.

Vi takker dig for de mirakler du gør.

Hjælp os til at tro

Hjælp os til at gøre små mirakler for de mennesker, vi møder

Vi beder for natten, der ligger foran os.

Vi beder for alle de mennesker, der rundt om i verden har brug for at opleve miraklerne.

Fadervor ...

Sang: velsignelsen [160]

Jesus går på vandet

Mirakler er noget uforklarligt, noget helt fantastisk, som ændrer menneskers liv fuldstændigt.

Baggrund

I andagter hører vi fortællingerne om Jesus, der laver mirakler. Mirakler er noget uforklarligt, noget helt fantastisk, som ændrer menneskers liv fuldstændigt. Man tror faktisk næppe sine egne ører, når man hører om det.

Sang: Dansens herre [168]

Lignelse:

Ved I hvad vandskræk er? Har I nogen sinde været ved at drukne, eller hørt om nogen der har? Har I hørt om skibsforslis og strandinger? Nu skal I høre om nogle oplevelser som disciplene havde i en af deres både.

En dag da Jesus var oppe ved Genesaret sø, sagde han til sine disciple, at de skulle gå ud i deres båd og sejle over på den anden side af søen. Jesus ville komme og møde dem senere, han skulle lige op i bjergene og bede til Gud.

Disciplene sejlede ud, og da de var et godt stykke ude på det dybe vand, begyndte det at blæse op. På søen kom der nogle gange nogle hårde vinde, der kunne slå både fuldstændig i stumper og stykker. Nogle af disciplene sov allerede, men de vågnede op, da det begyndte at blæse værre og værre. Alle var lige med et lysvågne og blev frygtelig bange. Søen var dyb, og de var bange for, at de alle ville drukne.

Da det var allerværst midt om natten, kom Jesus pludselig gående ud på søen til dem. De kunne ikke se, at det var ham, og de troede, det var et spøgelse. Jesus havde hvidt tøj på. Det lyste op i mørket.

Jesus sagde til dem, at det var ham, og at de ikke skulle være bange. Men Peter kunne ikke forstå, at Jesus kunne gå derude på vandet, så han ville ud til ham. Jesus sagde til ham, at han skulle komme, og Peter gik ud i bølgerne. Først var han ikke bange og gik på bølgerne, men stormen hev og sled i ham, og han blev rigtig bange og begyndte at synke.

Han råbte til Jesus, at han skulle redde ham, og Jesus rakte hånden ud og greb fat i ham. Jesus sagde til Peter: Hvorfor er din tro så lille? Hvorfor stolede du ikke på mig?

Da Peter og Jesus kom op i båden igen, lagde vinden sig.

Disciplene kastede sig ned for Jesus og sagde: Du er virkelig Guds søn. (Matt 14, 22-33)

Bøn:

Kære Gud.

Tak fordi vi har hinanden.

Tak for den dag der er gået.

Tak for store og små fantastiske ting, der sker,

og tak for at du er med os

Hjælp os til at tro på dig,

og lær os at hjælpe andre, så de oplever mirakler i deres liv

Fadervor ...

Sang: Troen er ikke en klippe [196]

Kan du ikke se det

En andagt om hvordan Jesus hjælper os til at se, ligesom han hjalp den blinde Bartimæus

Sang: Du, som gir os liv og gør os glade [155]

Lignelse: (Mark 10, 46-52)

Jesus og disciplene forlod byen, blev de fulgt af en flok mennesker. Ved vejkanten sad der en blind tigger ved navn Bartimæus.

Da han hørte, at Jesus nærmede sig, begyndte han at råbe: »Jesus, forbarm dig over mig!«

Der var mange, der skældte ham ud og sagde, at han skulle tie stille. Men han var ikke til at standse. Højere og højere råbte han: forbarm dig over mig!

Jesus standsede og spurgte: Hvad vil du, at jeg skal gøre for dig?

Jesus. »Mester! Jeg vil gerne kunne se, svarede den blinde.

Din bøn er hørt! Det var din tro, der redder dig! Straks fik manden sit syn igen og fulgte derefter med Jesus.

”Hvis man nu tager de sidste 2 æbler fra frugtskålen og 3 pærer fra køleskabet, så er der jo alligevel ikke nok til os alle, når vi er 6 personer. Kan du ikke se det?” Somme tider kan man tage sig til hovedet, når nogen er lidt langsomme til at fatte, hvad det går ud på. Når man siger: ”kan du ikke se det?” ved man godt, at de selvfølgelig kan se, at der ligger to æbler i frugtskålen og tre pærer i køleskabet, men de kan ikke regne ud at to plus tre er fem og det er for lidt, hvis man er seks personer. At se, er det samme som at indse eller regne ud.

Det er på en måde lidt det samme i historien om den blinde Bartimæus. Jesus spørger ham, hvad han ønsker. ”At kunne se,” svarer han. Jesus får ham til at se. Ikke bare markerne og menneskerne omkring ham, men han kan også se, at Jesus er Guds søn. Det er der ellers ikke mange, der kan regne ud. Men Bartimæus kan se det, og han ved, at det er det vigtigste i verden at være, hvor Gud er, så han følger Jesus.

Bøn:

Kære Gud. Det er ikke altid vi kan se det: Det som er godt, rigtigt og kærligt. Åbn vores øjne, så vi må være der, hvor du er, der hvor det er godhed, der er det vigtigste. Fadervor.

Jesus, Guds søn

Fortælling om den 12-årige Jesus, som føler sig hjemme i templet.

Sang: Du, som gir os liv og gør os glade [155]

Lignelse:

Da Jesus var blevet en stor dreng, tog hans mor og far ham med til Jerusalem til den store påskefest. De rejste sammen med mange andre fra Nazaret. Da påsken var slut, rejste de alle hjem sammen; men først efter en dags rejse fandt Maria og Josef ud af, at Jesus ikke var med i flokken - han var ikke til at finde. De vendte straks om og skyndte sig tilbage til Jerusalem og ledte efter ham, både på vejen og i den store by.

Til sidst fandt de ham da igen; han var aldrig kommet ud af templet, hvor de havde været til gudstjeneste. Der stod Jesus stadig og diskuterede med de klogeste og dygtigste præster og lærere. Maria og Josef blev vrede på Jesus, fordi han havde gjort dem så bange; men Jesus var helt rolig. Han sagde til dem: "Hvorfor blev I bange? Kunne I ikke selv gætte, at jeg skulle være i min fars hus!"

Det forstod Maria og Josef ikke helt; men Jesus fulgte pænt med dem hjem nu.

Templet var dengang det samme som vores kirker nu. Det var et sted for gudstjenester. Vi kalder vores kirke for "Guds hus", fordi det er der, vi altid møder Gud; men Jesus kaldte det sin fars hus, fordi det var der, hans far var.

Allerede da han var 12 år, vidste Jesus altså udmærket, at Gud var hans far, og at han selv altså var Guds søn. Det var derfor, han kunne kalde templet for "sin fars hus" - og det var derfor, han aldrig var bange for noget, heller ikke som barn; for han vidste jo, at Gud selvfølgelig altid holder øje med sit barn. Det er godt at vide sig sikker på at have Gud med som vores himmelske far; så behøver vi heller aldrig være bange for noget.
(jf. Luk 2, 41-52)

Bøn:

Fadervor

Kvinden grebet i ægteskabsbrud

I denne andagt skal vi høre en fortælling fra Bibelen, der handler om at have dårlig samvittighed.

Indledning

I denne andagt skal vi høre en fortælling fra Bibelen, der handler om at have dårlig samvittighed. Det er noget, vi alle sammen kender til fra vores dagligdag. Pludselig kan vi bare mærke, at vi har gjort noget forkert.

Sang: Livstræet [188]

Kvinden grebet i ægteskabsbrud (joh 8,1-11)

Tag en kasse med til mødet. I kassen skal der ligge en stor sten, så man fornemmer, at bliver man ramt af den, så gør det mere end alvorligt ondt.

Samtale om sten. Hvad de kommer til at tænke på, når de ser sådan en osv. Fortæl børnene, at man på Jesu tid havde ret til at kaste sten efter folk, hvis de havde brudt loven.

Jesus sad engang og underviste nogen foran et tempel, de blev afbrudt af nogle mænd, der kom med en kvinde, som havde frygtelig dårlig samvittighed, fordi mændene havde afsløret, at hun havde været i seng med en anden mand, end ham hun var gift med. Mændene sagde til Jesus om ikke han ville sige, at hun skulle stenes, for hun havde jo brudt loven.

De var virkelig vrede og klar til at hævne sig med sten.

Jesus sagde hverken ja eller nej, men derimod sagde han til mændene, at hvis de følte inderst inde, at de aldrig havde gjort noget forkert og følte inderst inde, at de aldrig nogensinde havde fået dårlig samvittighed over noget som helst i verden, så måtte de kaste sten på hende....

Selvfølgelig skete der det, at mændene slap kvinden og gik derfra en efter en med bøjet hoved. De var røde i hovederne af dårlig samvittighed.

Jesus tog sig af kvinden og talte med hende, så hun ikke havde dårlig samvittighed mere.

Bøn

Kære Gud og Fader

Tak fordi vi må få lov til at komme til dig med vores dårlige samvittighed.

Den er så ødelæggende for vores liv sammen med andre.

Vil du hjælpe os til at være ærlige,

så vi kan sige undskyld inden det er for sent.

Hjælp os til at tilgive andre,

når de synes, de har gjort noget forkert.

Fader Vor ...

Sang: Lær mig at tælle mine dage [189]

Kun børn er tilladt

Andagt om Guds kærlighed til børn. Vi må alle blive som børn.

Tager udgangspunkt i en historie om Pippi Langstrømpe

Historie

En af juledagene satte Pippi en stor seddel op, hvor hun inviterede alle byens børn ind til sig for at plyndre det gode juletræ. Juletræet ude i haven var hængt til med kræmmerhuse med slik og godter - og med gaver til alle børnene. Sikken en julefest. Der var lige flyttet en ny dreng til byen, han hed Elof. Han stod ude ved havelågen og kiggede og turde ikke gå med indenfor. Da Pippi fik øje på ham, gik hun straks ud og halede ham med ind til det store grantræ. Elof blev helt overrasket over, at han måtte være med. "Du er velkommen, hvis du lover at spise lige så meget som de andre," sagde Pippi.

Pludselig stod den fine fru Finkvist udenfor Villa Villakulla. Hun kunne ikke fordrage børn og skældte altid ud på alle de vilde unger. Men hun elskede flødeskumskager, så hun spurgte alligevel Pippi, om hun måtte komme med til juletræsfesten. Pippi stod med en lagkage i hver hånd og en på hovedet, og hun sagde "Nej, fine fru Finkvist. Denne juletræsfest er tilladt for børn og så er den forbudt for voksne!" Så fru Finkvist fik ikke lov at være med. (fra bogen 'Pippi Langstrømpe plyndrer juletræ')

Afslutning

Og hvor får Pippi nu den ide fra, at "kun børn er tilladt"?

Måske fra Jesus, som inviterede alle børn med ind i Guds Rige. Der kom engang en hel flok børn og standsede Jesus. Så blev de pæne voksne disciple sure; men Jesus sagde bare: "I skal altid lade børnene komme hen til mig. De skal altid ha' lov, for Guds Rige er tilladt for børn!" De ord læser man, hver gang der er barnedåb, for at huske på, at børn også har lov til at være hos Gud. Jesus sagde endda, at børnene er dem, Gud holder allermost af. De skal nemlig ikke altid være så kloge og så pæne og så dygtige, som de fleste voksne altid skal. Jesus sagde, at Gud bedst kan li' menneskene - lige sådan som de er. Og sådan er børn bedst til at være - derfor er Guds Rige tilladt for børn! (Jvf. mark 10,13-16)

Bøn

Fadervor

Sang: Du, som gir os liv og gør os glade [155]

Brev fra Jesus

Et brev fra Jesus, hvor han fortæller, hvor meget han elsker os.

Tekst:

Kærlighedsbrev

Kære Ven

Hvordan har du det? Jeg måtte sende dette brev for at fortælle dig, hvor meget jeg elsker dig. Jeg så dig i går, da du gik sammen med dine venner. Jeg ventede hele dagen og håbede, at du også ville tale med mig. Da aftenen nærmede sig, gav jeg dig en solnedgang som afslutning på din dag samtidig med, at jeg lod en kølig brise blæse for at forfriske dig, og jeg ventede. Du kom aldrig. Åh jo, det gjorde ondt, men jeg elsker dig stadig, fordi jeg er din ven. Jeg så dig falde i søvn i aftes, og jeg længtes efter at stryge dig over din pande, så jeg lod månelysen spille hen over din pude og dit ansigt. Jeg ventede igen, ønskede at komme ned til dig hurtigst muligt, så vi kunne tale sammen. Jeg har haft så mange gaver til dig. Du vågnede sent og styrtede af sted til dagens arbejde.

Mine tårer var i regnen. I dag så du så bedrøvet ud, så alene. Det piner mit hjerte, men jeg forstår.

Mine venner svigtede mig, og det sårede mig også mange gange, men jeg elsker dig. Jeg prøver, at sige det til dig i det stille, grønne græs. Jeg hvisker det i bladene og i træerne. Jeg råber det til dig i vandstrømmene og giver fuglene kærlighedssange at synge. Jeg klæder dig med varm solskin og parfumerer luften. Min kærlighed til dig er dybere end havene og større end det største ønske eller behov, du måtte have.

Vi vil tilbringe evigheden sammen i himlen. Jeg ved hvor svært det er på denne jord. Det ved jeg virkelig, fordi jeg har været der, og jeg ønsker at hjælpe dig. Min far ønsker også at hjælpe dig. Det er hans natur, du ved godt. Bare kald på mig, bed til mig og tal til mig. Det er din beslutning. Jeg har udvalgt dig, og på grund af det vil jeg vente.....fordi jeg elsker dig.

Din ven Jesus
for ever.

Spørgsmål til samtale / eftertanke:

1. Hvad siger brevet om hvad vi betyder for Jesus?
2. Kunne du forestille dig, at du modtog dette brev fra Jesus...?? – er der nogen steder i vores Bibel der fortæller det samme, som der står i brevet?

Sang: Troen er ikke en klippe [196]

Bøn:

Kære Gud, tak at du sendte Jesus ned til jorden for at frelse os. Tak, Jesus fordi du elsker os og har givet dig selv for vores skyld.

De to sæt fodspor

Gud følger os ikke bare på livets vej - han bærer os når det er allersværest.

Russisk legende af ukendt oprindelse.

Rundt om legenden:

En mand var død og kom op i himlen. Her spurgte Gud ham, om han havde lyst til at se hele sit liv fra ende til anden. Det havde manden, og sammen så de hele hans liv. Manden lagde mærke til, at der gennem hele hans liv var to sæt fodspor i sandet – hans eget og Guds fodspor.

Manden blev dog noget forundret, da han opdagede, at der på de tidspunkter, hvor livet havde budt på sorger og smerter, kun var et sæt fodspor. Lidt bebrejdende sagde manden til Gud: "Hvordan kan det være, at jeg skulle gå alene, når jeg allermost havde brug for, at du var mig nær?"

Gud sagde da til manden: "Menneskebarn, du forstår ikke! De tidspunkter, hvor det gik dig godt, gik jeg ved siden af dig, men de tidspunkter, hvor du var tynget af sorg, da livet ikke lykkedes for dig - da bar jeg dig!"

Vejledende arbejdsspørgsmål

Oplever du, at Gud er længere fra dig eller tættere på dig, når du har det skidt?

Hvad menes der med denne sætning: "Min nåde er dig nok, for min magt udøves i magtesløshed." ([2 Kor 12,9](#))

Den levende Bibel

[Matt 7,34](#) (Gud ved godt, at livet kan være tungt. Han glemmer os ikke.)

[Matt 11,28](#) (Jesus siger, at han vil give os hvile. Han vil følges med os og bærer os.)

Sang: Nåden er din dagligdag [192]

Bøn:

Fadervor

Lad være at forstyrre mig, jeg beder

Hvad ville der ske hvis gud øjeblikkelig og personligt besvarede vores bønner (ukendt forfatter)

Personer: - Menneske - Guds røst

M: Fader vor, du, som er i Himlen...

G: Ja?!

M: Lad være med at afbryde mig, jeg beder!

G: Men du kaldte jo på mig?

M: Kaldte på dig? Nej det gjorde jeg ikke. Jeg er bare ved at bede: **>Fader Vor, du som er i Himlen...<**

G: nu gjorde du det igen?

M: Gjorde hvad?

G: Kaldte på mig. Du sagde: "Fader vor, du, som er i Himlen" Ja, her jeg så, hvad har du på hjertet?

M: Men jeg mente ikke noget med det. Altså ser du, jeg beder bare en bøn for dagen. Jeg siger altid Fadervor. Det får mig til at føle mig godt tilpas, næsten ligesom når jeg har gjort noget rigtig godt.

G: Ok, forsæt

M: **> Helligt blive dit navn<**

G: Stop, hvad mente du med det?

M: Det betyder... det betyder - du godeste, jeg ved ikke hvad det betyder. Hvordan skulle jeg vide det? Det er jo bare en del af bønnen. Forresten, hvad betyder det?

G: Det betyder æret, helligt, vidunderligt

M: Aha, det giver mening. Jeg har aldrig før tænkt på hvad "Helligt" betyder. **>Komme dit rige, ske din vilje på jorden, som den sker i himlen.<**

G: Mener du virkelig det?

M: Selvfølgelig, hvorfor skulle jeg ikke mene det?

G: Hvad har du tænkt at gøre ved det?

M: Gøre? Ingenting. Jeg syntes bare, at det ville være godt, hvis du fik alt hernede under kontrol, ligesom der oppe.

G: Har jeg kontrollen over dig?

M: Tjaaa, Jeg går da i kirke.

G: Det var ikke det jeg spurgte om. Hvad med din misundelse? Og dit dårlige humør? Du har virkelig problemer der. Og så den måde, du bruger dine penge på – du bruger dem alle sammen på dig selv.

M: Lad være med at hakke på mig! Jeg er ligeså god som alle de andre nede i kirken.

G: Undskyld! Jeg troede, du bad om, at min vilje måtte ske. Hvis det skal praktiseres, må det begynde med dem der beder om det. Fx dig

M: Nå, ok. Det kan godt være at jeg har et par problemer. Nu hvor du siger det kunne jeg nok nævne lidt flere ting.

Sang: Dansens herre [168]

Du, som gir os liv og, gør os glade [155]

G: Det kunne jeg også!

M: Jeg har aldrig tænkt særlig meget på det før nu, men jeg ville faktisk gerne af med nogle af de ting. Lave om på nogle af de ting jeg laver.

G: Godt, se nu begynder der at ske noget.

M: Ved du hvad Gud, jeg bliver nødt til at slutte her. Det her varer meget længere tid end det plejer. **>Giv os i dag, vort daglige brød.<**

G: Det med brødet kan du godt undlade - du er for tyk i forvejen.

M: Hov hov, vent lige lidt. Hvad er det her for noget, "en kritik dag"? Her er jeg ved at gøre noget godt, og pludselig bryder du ind og minder mig om alle mine fejl!

G: Det er farligt at bede. Det kan ende med, at du bliver forvandlet. Det er det jeg prøver at sige til dig. Du kaldte på mig, og her er jeg. Det er for sent at standse nu. Bliv ved med at bede. Jeg er interesseret i den næste del af din bøn... (pause)... Fortsæt.

M: Jeg er bange.

G: Bange! For hvad?

M: Jeg ved, hvad du vil sige.

G: Prøv bare.

M: **>Forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere.<**

G: Hvad med Jacob?

M: Jeg vidste det! Jeg vidste at du ville nævne ham. Men, Gud, han har løjet om mig og snydt mig for nogle penge. Han har aldrig betalt de penge som han skylder mig. Og jeg har lovet at han nok skulle få det at mærke.

G: Men din bøn? Hvad med din bøn?

M: Jeg mente det ikke.

G: I det mindste er du da ærlig. Men det er ikke rart at gå og være så sur indeni, er det?

M: Nej, men jeg skal nok få det bedre, så snart jeg får fat i Jacob. Han skal komme til at fortryde det.

G: Men det får du det vel ikke bedre af. Du får det værre. Hævnen er ikke sød. Tænk på hvor uheldig du allerede er. Men jeg kan forandre det hele. Tilgiv Jacob. Så vil jeg tilgive dig. Så bliver hadet og synden Jacobs problem og ikke dit. Det kan godt være at du mister penge, men måske kunne dig og Jacob blive gode venner!

M: Gud, Jeg vil prøve. Men du må undskylde mig. Jeg er nødt til at standse her, jeg har ikke mere tid. Det kræver virkelig meget at bede. Men jeg føler at du har ret. Men det er en mærkelig tanke. At bede til en levende Gud, som virkelig er der, og som kan svare en. Jeg vil prøve at tale lidt mere med dig...

Hej så længe!

Nadver

Nadver forklaret for børn

Sang: Den gud der skabte lyset [154]
Se, nu stiger solen af havets skød [86]
Solen begynder at gløde [87]
Lad os bryde brødet sammen [115]

Tekstgennemgang: (luk 22,7-20)

Det er ved at være den tid, hvor Jesus skal dø. Han spiser sammen med sine disciple og vil spise påskemåltidet sammen med dem. De har fundet sig et rart sted at være, de gør maden klar, dækker bord og er parat til at hygge sig.

Det bliver bare et anderledes måltid end det de egentlig havde forestillet sig. Jesus tager nemlig på en måde afsked med dem ved dette måltid. Jesus siger, at det er hans sidste måltid her på jorden, men det er et meget vigtigt og specielt måltid.

Jesus tager et brød og deler det ud til disciplene. Han siger: "Dette er mit legeme, som gives for jer". Han giver dem også vin og siger: "Dette bæger er den nye pagt(aftale) ved mit blod, som gives for jer".

Dette kan måske være svært at forstå og disciplene forstod heller ikke helt hvad det var Jesus sagde denne aften, men de kom til at se hvad det betød. Jesus døde jo få dage efter og han døde netop for disciplenes skyld, men også for din og min skyld.

Da Jesus døde gav han jo netop sit legeme eller sin krop og han gav sit blod, som flød i hans blodårer. Dette måltid hedder, at holde nadver. Det bliver gjort stadig, selvom at det er mange år siden Jesus holdt nadver sammen med sine disciple.

Grunden til at vi stadig holder nadver i kirken næsten hver søndag, det er at Jesus sagde, at det var for at huske ham. Vi holder nadver for at huske hvad Jesus gjorde da han levede på jorden, for at huske hvorfor han døde, for at huske at han stadig er sammen med os i dag og ønsker at have med os at gøre. Han er jo også sammen med os nadveren. Når man går op til knæfaldet i kirken og knæler, når man får brød og vin, så må man have lov til blot at tænke på Jesus, at bede til ham og netop ved nadverbordet kan man også bede om tilgivelse for de ting man har gjort forkert i sin hverdag.

Det er godt at gå til nadver – her kan man være stille og tænke og bede.

Aktivitet:

Medbring evt. lidt brød og noget saft for at illustrere nadverens ingredienser – måske kunne du få noget rigtigt alterbrød af kirketjeneren. Tvist: Chips og Cola, eller Franskbrød og kakao = brød og vin?

Sang: Nåden er din dagligdag [192]

Bøn:

Kære Jesus, tak fordi du fandt på nadveren, tak at du igennem nadveren har givet os mulighed for at huske dig og være sammen med dig.

Tak fordi du kan tilgive og glemme det som vi gør forkert overfor dig og andre mennesker.